

Jaardafsbrief 1980-19 Nov
Henrik Jan de Vries 46 jaar.

De nietigheid van ons bestaan, HJ, is duidelijk
zichtbaar aan de vorm van het bestaan, aan
de oneindigheid van tijd en ruimte en
daartegenover de eindigheid van het indi-
vidu in die beide."

Ieder filosofisch ingesteld mens denkt
wel eens na over door Schopenhauer hier-
boven zo kernachtig reformuleerde on-
beduidendheid van het leven. Slechts
koningen met paddelijke status en tyrannen
hebben de macht hun naam aan de
vergetelheid voor een twintigtal eeuwen
te onttrekken en tot de verbeelding van
het nageslacht te blijven spreken.

Zo las ik dat in Oost Turkeije boven op
een berg een viertal kolossale zittende
beelden zijn opgericht in ± de eerste
eeuw voor Christus. Ze kijken naar t-
oosten. Het is koning Antiochus en zijn
drie vrienden. Iedere ochtend
zien zij van hun verheven hoogte de
zon opkomen. Aan de andere kant van
het plateau staan dezelfde viertal
beelden met het gezicht naar t-westen
om de zons ondergang te aanschouwen.

Bekleding handen met de onherbergzaamheid
van terrein en de enorme afmeting van de
beelden heeft deze koning tijd en ruimte
voor een twintigtal leeuwen overbrouwen.

De twintigste leeuw menst laat hoopstens een
prafsteen na met slechts zijn naam erop.

In het licht der historie betien een NON-event.
Mijn vraag is waarom laten wij in zo'n steen
niet eens een hele brief beitelen. b.v. de
beste brief die je beschreven hebt of ontvong
en hebt. Wat zouden we niet de archeo-
logen in het jaar 4000 n Chr. een interessante
baan kunnen verschaffen om de veelheid aan
impressies in de Steenbrieven te laten coor-
dineren om daarin de 20ste eeuw beschaving
te herstellen. Denk je dat de formule $E=mc^2$
al ergens in barak staat gebeiteld? Ik ben
er van overtuigd dat, na een komende wereld-
brand al onze moderne informatie drafers
vernietigd zijn. Het zou wel handig zijn als
we deze formule niet voor een tweede maal
zouden behoeven te ontdekken.
Jarife, het probleem is hoe ik de tekenen van
deze brief in een jaardags brief ontbijt.
Nu we vastgesteld hebben dat een mens-
leven zo nietig is, blijkt het dat wij deze
"nietigheid" nog eens kunnen onderver-
delen. Die onderverdeling heet dan "Jara"

De onderverdeling in jaren en ook emoties
hebben een een kapstokfunctie om onze
herinneringen aan op te hangen, maar
daar wil ik het niet over hebben.

Een aantal jaren bij elkaar getoefd
heeft een levensbijdrage en daarover
weet de hoofdlezerde Rünke veel zinniger
opmerkingen over te maken dan ik dat
kan het pleit mij outslaat van het
voorrecht om verder te schrijven.

Het boekje heeft jaren al in mijn kast ge-
staan en ik blijf er twee exemplaren van
te bezitten, dus ik deel.

Ik hoop slechts dat je even veel Rünke's
geleerdheid zal appreciëren als ik dat doe
je zal er veel herkenbaar's in aantreffen.

Maar als je de sleutel in na het gelezen
te hebben, op je zelf kan laten betrekken
dan heb je het begrepen.

„Da steh ich nun, ich armer TOR! und
bin so klug als wie zuvor.“

Mede uit naam van Vera en
alle RHouse Duhoppers een
goed en gelukkig nieuw levensjaar
toefewenst.
Gade